

Doorlichting seksuele pedagogie (2de deel van in totaal 3)

De huidige seksuele pedagogen en ook enkelen van de kinderbescherming, verdedigen de mening dat vroege seksuele voorlichting het zelfvertrouwen van het kind bevordert en er daardoor wezenlijk toe bijdraagt, seksueel misbruik te voorkomen.

De psychiater en psychotherapeut Dr. Christian Spaemann beziet dat eerder kritisch. In de volgende voordracht maakt hij duidelijk dat het wetenschappelijk onhoudbaar is, dat de zogezegde preventie seksueel misbruik voorkomt.

Hartelijk welkom in het tweede deel van onze reeks uitzendingen "Doorlichting seksuele pedagogie".

De huidige seksuele pedagogen en ook enkelen van de kinderbescherming, verdedigen de mening dat vroege seksuele voorlichting het zelfvertrouwen van het kind bevordert en er daardoor wezenlijk toe bijdraagt, seksueel misbruik te voorkomen.

De psychiater en psychotherapeut Dr. Christian Spaemann beziet dat eerder kritisch. In de volgende voordracht maakt hij duidelijk dat het wetenschappelijk onhoudbaar is, dat de zogezegde preventie seksueel misbruik voorkomt. Integendeel: men moet nadenken over de handelswijze van de huidige seksuele pedagogen. Opent die niet de deur voor misbruik? De voordracht werd via video uitgezonden naar aanleiding van het symposium van het actiebondgenootschap voor huwelijk en gezin en de DEMONSTRATIE op 6 mei 2017 in Wiesbaden.

Video: Dr. Christian Spaemann: "Misbruikpreventie door de seksuele pedagogie van de grote verscheidenheid" <https://www.youtube.com/watch?v=qQkJZKdx3Ng>

Tekst video:

Geachte dames en heren, ik begroet alle deelnemers van het congres voor seksuele pedagogie van de grote verscheidenheid in Wiesbaden. Helaas ben ik persoonlijk verhinderd en spreek daarom tot u via video. Vooraleer ik spreek over misbruikpreventie en seksuele pedagogie van de grote verscheidenheid, zou ik kort de achtergrond van dit concept willen toelichten en aantonen welke betekenis dit concept aan bepaalde onderwerpen geeft en hoe deze dan voor eigen doelen gebruikt worden. De seksuele pedagogie van de grote verscheidenheid (in Duitsland) is deel van een wereldwijde seksueel pedagogische stroming die op de gendertheorie is gebaseerd. Onder het begrip Comprehensive Sexuality Education CSE, in het Nederlands: "Seksuele totaalopvoeding", domineert deze pedagogie machtige internationale instituten, vooral de VN en haar dochterorganisaties, zoals UNESCO en het VN-bevolkingsfonds UNFPA. Voorbeeld is het seksueel pedagogische programma van de UNFPA voor Afrika: The World Starts With Me. CSE ziet seksualiteit, losgemaakt van alle biologisch, psychologisch en cultureel vastgestelde contexten, losgemaakt van zinvolle structuren en doelen in de menselijke seksualiteit, zoals vruchtbaarheid, binding, liefde en gezin. Vooral de seksuele verbinding van man en vrouw, die immers kan gezien worden als

een soort interface in de structuur van generaties, wordt een privé optie in een zee van seksuele mogelijkheden die allemaal als gelijkwaardig worden gezien. De jongere die geconfronteerd wordt met zijn seksualiteit, draagt dientengevolge ook geen specifieke verantwoording meer voor de integratie van zijn seksualiteit in grotere levenssamenhangen. Seksualiteit vormt geen opgave meer. Bij de seksuele pedagogie van de grote verscheidenheid blijven slechts drie principes over en die vormen de morele grondslag voor alle seksuele gedragingen.

Het gaat ten eerste om de individuele autonomie, waarvoor de zogenaamde 'seksuele rechten' werden geformuleerd. Ten tweede om wederzijdse overeenstemming met mogelijke seksuele partners op basis van een 'onderhandelingsmoraal'. Ten derde om "save sex", d.w.z. ongewilde zwangerschap voorkomen en bescherming voor seksueel overdraagbare ziekten.

Deze drie principes vormen de basis voor de uitleving van willekeurige, seksuele mogelijkheden. Het systeem CSE is dus extreem flexibel. Religieus of cultureel belangrijke factoren die de seksualiteit kunnen beïnvloeden, worden - zoals verplaatsbare decorstukken - naar goeddunken bij de opties ingedeeld. Zo wijdt bv. een Berlijnse voorlichtingsfolder een paragraaf aan het respect voor hymen, het maagdenvlies. Duidelijk om Moslim ouders gerust te stellen en dat doet geen afbreuk aan de geïntroduceerde ideologie van het seksuele relativisme. Het is zoals in een goedkoop Chinees restaurant dat 30 gerechten op het menu aanbiedt. Bij een derde bezoek aan het restaurant wordt duidelijk dat het in werkelijkheid gaat om één enkel gerecht. Deze flexibiliteit van het systeem CSE is een wezenlijk deel van zijn succes. Er worden actuele thema's aangesproken en doelen geformuleerd die relevant zijn voor de betreffende doelgroepen. Daarbij worden programma's ontwikkeld en voorgelegd. De doelen zelf, kunnen in een gespannen verhouding en zelfs in zekere tegenspraak zijn van de basisconcepten van CSE. Zo werd bv. op een congres van de UNESCO over aidspreventie gewezen op richtlijnen voor seksuele opvoeding, gebaseerd op CSE. Aan de hand van zogenaamde studies over efficiëntie tonen ze aan dat met het seksueel pedagogische programma van CSE, een later seksueel contact een later begin van seksuele contacten en een vermindering van het aantal partners, bereikt worden. Dit naast de vermindering van riskant seksueel gedrag in de zin van 'consequent voorkomen'. Hoe is het mogelijk dat extreem liberale seksuele pedagogie zulke doelen helpt naar succes. Heel eenvoudig: reflectie en voorlichting doen principiële probleemgedrag dalen. Een reflectie op een autonoom georiënteerd seksueel pedagogisch programma, zal in een seksueel chaotisch milieu succes hebben, overeenkomstig de vermelde doelen. De vraag is alleen, hoe dit programma het er op langere termijn zal afbrengen bij andere op waarden gebaseerde seksueel pedagogische programma's?

Het is gelijkaardig als met de propaganda voor condooms. In een populatie met pijlsnelle uitbreiding van aids, zal dat drastisch verminderen door programma's die op condooms zijn gericht. Op lange termijn blijkt echter dat de combinatie van zo'n programma's, dus met een liberale seksuele politiek, alleen de uitbreiding van aids kan inperken. Op lange termijn kan het geenszins leiden tot bevredigende resultaten. Wij kunnen bv. denken: "Doe mee, heel de wereld". Dit stond op de affiches. Een condoom is echter een extreem slecht voorbehoedmiddel dat nog slechter wordt in combinatie met riskant gedrag. Echter onthouding en programma's die op trouw zijn georiënteerd, zoals bv. in Oeganda, hebben aangetoond dat zij leiden tot veel betere resultaten, wat betreft de uitbreiding van aids. Wij moeten op deze achtergrond letten als wij spreken over het thema: seksuele pedagogie van de grote verscheidenheid en misbruikpreventie. Misbruikpreventie is een belangrijk thema. Seksueel misbruik toont zich in zijn uiteenlopende ontwikkeling met grote verschillen, steeds

meer als een transcultureel probleem, dat ver teruggaat in de geschiedenis van de mensheid. Men rekent in Duitsland met honderdduizend gevallen van misbruik per jaar. Dat betekent dat gemiddeld twee tot drie kinderen of jongeren per klas worden getroffen. Daarom is het voor de hand liggend, dat de seksuele pedagogie van de grote verscheidenheid dit thema (nl. de misbruikpreventie) voor zichzelf gebruikt en vaak als haar hoofddoel verklaart.

Het sleutelwoord 'misbruikpreventie' heeft een kalmerend effect op alle verantwoordelijken, vooral op ouders. Wie aan misbruikpreventie doet, komt volledig legitiem over met alles wat hij doet. Te gemakkelijk wordt daarbij over het hoofd gezien dat men deze preventie niet kan begrijpen, geïsoleerd van het concept van de achterliggende pedagogiek. De gevolgen van seksueel misbruik op lange termijn, zijn zowel voor meisjes als voor jongens verwoestend. Zelfs één enkele keer de schaamstreek van een kind aanraken in de periode vóór de puberteit, kan een negatieve invloed hebben op de verdere psycho-seksuele ontwikkeling. Seksueel misbruik vindt plaats in het gezin, in de familie en in openbare ruimten. D.w.z. in kleuter- en lagere scholen, in verenigingen of binnen het kader van religieuze gemeenschappen. Meestal staat het seksueel geweld tussen volwassenen en kinderen in het centrum van de belangstelling. De laatste tijd worden echter in toenemende mate ook aanrandingen tussen kinderen onderling besproken. In mijn eigen psychotherapeutische praktijk word ik telkens weer geconfronteerd met ervaringen van seksueel misbruik, waarbij een groep kinderen geïnfiltreerd wordt door een tiener. De aanrandingen worden dan verder gezet onder de kinderen. Door de confrontatie met pornografisch materiaal is de situatie van misbruik voor kinderen en jongeren tegenwoordig veel complexer geworden. Het zou ons te ver leiden als ik jullie voorbeelden van aanrandingen en confrontaties met pornografie uit de kindertijd zou beschrijven, die me door patiënten met zware seksuele neurosen en identiteitsstoornissen werden gemeld. Gezien de gevoeligheid van kinderen voor seksueel geweld door leeftijdsgenoten, lijkt het gerechtvaardigd en begrijpelijk om bepaalde praktijken van de huidige seksuele voorlichting te bestempelen als grensoverschrijdend misbruik. De getuigenissen van de ouders over de uitlatingen van hun kinderen na zulke lessen zijn onthutsend. De beelden uit het boek "Lisa en Jan" van de invloedrijke seksuele pedagoog Uwe Sielert zijn jullie vermoedelijk allen bekend. Ze spreken voor zich. Sielert noemt zichzelf een leerling van Helmut Kentler, maatschappelijk werker en pedofiel activist.

Er zijn twee wezenlijke aspecten in de misbruikpreventie die tegenwoordig ter discussie staan. Aan de ene kant gaat het om de subjectieve misbruikpreventie, waarbij de autonomie van het kind moet versterkt worden. Aan de andere kant gaat het om een objectieve misbruikpreventie, waarbij het toezicht door de volwassene op de voorgrond staat. Tegenwoordig krijgt de subjectieve misbruikpreventie veruit de meeste aandacht. Hiervoor worden enorme sommen vrijgemaakt. Zo zoekt men tegenwoordig in Salzburg naar acteurs die bereid zijn om met leerlingen samen te werken in de misbruikpreventie. Kinderen moeten leren zich te verweren. Dit roept meteen de vraag op: Hoe en vanaf wanneer moeten ze zich verweren. Moeten we dit overlaten aan de subjectieve beleving van de kinderen of moeten we hiervoor objectieve regels opstellen? Het is nu al duidelijk dat de subjectieve misbruikpreventie bij kinderen geen effectieve bescherming biedt. O.a. de ervaren Nederlandse therapeut-dader, Ruud Bullens, wijst erop dat in de initiatiefase van de zogenaamde grooming, kinderen praktisch geen kans hebben hun grens te stellen t.o.v. de volwassene. Het is dan ook niet verwonderlijk dat er tot nu toe nog geen empirische studies zijn die bewijzen dat programma's van subjectieve misbruikpreventie bij kinderen effectief zijn.

De seksuele pedagogie van de grote verscheidenheid is gebonden aan subjectieve

misbruikpreventie. Er komen specifieke problemen voor die ver uitgaan boven de principiële, net behandelde bedenkingen tegen dit subjectieve uitgangspunt. De seksuele pedagogie van de grote verscheidenheid komt uit de traditie van de neo-emancipatie seksuele pedagogie, die doorslaggevend door Helmut Kentler vorm werd gegeven.

Tegenwoordig wordt de aandacht van kinderen gericht op hun natuurlijke seksuele gevoelens, en zelfs versterkt. Deze seksuele gevoelens worden overgewaardeerd in hun betekenis, doordat hun een ruimer begrip van masturbatie wordt gegeven. Tegenwoordig moet men in kleuterscholen ruimtes inrichten voor dokterspelletjes en masturbatie. Volgens Kentler zijn kinderen die zichzelf niet bevredigen, 'zwaar geremd door psychische scheefgroei'. Dat is een bewering die de meeste mensen als grotesk voorkomt, op grond van hun eigen ervaring en de ervaring met hun kinderen. Een studie uit 2013, gepubliceerd door het federaal agentschap voor gezondheidsvoorlichting (BZgA), heeft bv. aangetoond dat slechts 45% van de meisjes tussen 16 en 19 jaar, in een liberaal milieu in een grote stad, ervaring hadden met masturbatie. Slechts voor één vierde van hen was masturbatie de eerste seksuele ervaring.

Men vraagt zich af wie er belang bij heeft dat kinderen seksueel worden geprikkeld, behalve iemand met pedofiele gevoelens? Zonder bij de tegenwoordige voorvechters van deze pedagogische richting, pedofiele bedoelingen te willen veronderstellen, komen zij toch duidelijk uit zo'n traditie. Wij weten nu dat er vooral in de jaren 70 en 80 een samenhang was tussen de neo-emancipatie seksuele pedagogie en gedeeltes van de hervormingspedagogie... daar woekerde het seksueel misbruik van kinderen en jongeren.

Gezien deze achtergrond rijst de vraag of eigen seksuele ervaring werkelijk een basis kan zijn om misbruik te weren? Als men in de programma's van de seksuele pedagogie van de grote verscheidenheid, oefeningen vindt waar kinderen door aanrakingen moeten waarnemen wat goed voor hen aanvoelt of niet, komt de gerechtvaardigde vraag op, of niet juist deze handelswijze de deur wagenwijd openzet voor het ontstaan van misbruik. Om nog maar helemaal te zwijgen over seksuele inbreuken tussen de kinderen onderling, die blijkbaar helemaal uit het oog verloren schijnen te zijn. Overigens: dokterspelletjes behoren daar niet toe, maar in het kader van zulke spelletjes kan het ook tot misbruik komen ... tot seksuele inbreuken.

Het is werkelijk heel vreemd, dat men het volgende leest in het materiaal voor seksuele voorlichting voor 6 tot 12-jarigen, officieel toegelaten door het federale ministerie van Oostenrijk in 2013: "Toestemming is een positieve toegang tot seksualiteit. In de focus staat het verlangen om toestemming te vragen bij iedere kleine stap en om behoedzaam en langzaam tot overeenstemming te komen over hoe de andere persoon aanrakingen zou willen ervaren. Voor de eigen seksualiteit is er uitdrukkelijk vrijwilligheid en goedkeuring nodig, met betrekking tot specifieke lichamelijke en seksuele activiteiten." Met dit gegeven is het begrijpelijk dat ouders vrezen dat men de kat bij de melk zet als voor hun kinderen de misbruikpreventie in handen wordt gelegd van voorstanders van de seksuele pedagogie van de grote verscheidenheid. De elementen die uit deze 3 principes komen nl. zelfbeschikking en onderhandelingsmoraal, kunnen duidelijk geen basis zijn voor misbruikpreventie bij kinderen. Wat wij echt nodig hebben, is een groter bewustzijn van de verantwoordelijkheid van volwassenen wat betreft bescherming tegen seksueel misbruik bij kinderen en jongeren. Kinderen en jongeren erbij betrekken, wordt alleen zinvol met duidelijke richtlijnen voor wat mag en niet mag. Daarentegen kunnen programma's voor jongeren in de pre-puberteit en pubertijd, waarbij de seksualiteit uit de taboe-zone wordt gehaald, zinvol en belangrijk zijn. Geslachtsorganen worden benoemd met hun functies en de seksuele manier van reageren

wordt in samenhang gebracht met de behoeften, wensen en levensdoelen van jongeren en worden samen bediscussieerd... Zulke programma's kunnen voor een latere verantwoordelijke omgang met seksualiteit zinvol en belangrijk zijn, dat is zeker. Ik dank u voor uw aandacht.

door pi

Bronnen:

<https://www.youtube.com/watch?v=qQkJZKdx3Ng>
<https://demofueralle.wordpress.com/eine-seite/wer-wir-sind>

Dit zou u ook kunnen interesseren:

#Gevaren-voor-kinderen - voor kinderen - www.kla.tv/Gevaren-voor-kinderen

Kla.TV – Het andere nieuws ... vrij – onafhankelijk – ongecensureerd ...

- wat de media niet zouden moeten verzwijgen ...
- zelden gehoord van het volk, voor het volk ...
- nieuwsupdate elke 3 dagen vanaf 19:45 uur op www.kla.tv/nl

Het is de moeite waard om het bij te houden!

Gratis abonnement nieuwsbrief 2-wekelijks per E-Mail
verkrijgt u op: www.kla.tv/abo-nl

Kennisgeving:

Tegenstemmen worden helaas steeds weer gecensureerd en onderdrukt. Zolang wij niet volgens de belangen en ideologieën van de kartelmedia journalistiek bedrijven, moeten wij er elk moment op bedacht zijn, dat er voorwendselen zullen worden gezocht om Kla.TV te blokkeren of te benadelen.

Verbindt u daarom vandaag nog internetonafhankelijk met het netwerk!
Klikt u hier: www.kla.tv/vernetzung&lang=nl

Licence: *Creative Commons-Licentie met naamgeving*

Verspreiding en herbewerking is met naamgeving gewenst! Het materiaal mag echter niet uit de context gehaald gepresenteerd worden. Met openbaar geld (GEZ, ...) gefinancierde instituties is het gebruik hiervan zonder overleg verboden. Schendingen kunnen strafrechtelijk vervolgd worden.